

nenahraditelné nebo těžce nahraditelné majetkové újmy pro toho, kdo za odklad žádá (§ 44 ex. ř.) a, je-li rekusem napadeno soudní usnesení, kterým exekuce byla povolena. V souzeném případě bylo dlužníkovým rekusem napadeno usnesení povolující uvalení vazby k vynucení vyjevovací přísahy, tudíž usnesení po povolení exekuce již následující, a nelze na ně použití ustanovení § 42 čís. 7 ex. řádu, jelikož není usnesením exekuci povolujícím. Plyne to i z ustanovení čtvrtého odstavce § 162 jedn. ř., podle něhož, byl-li vznesen rekurs, může být povolen odklad exekuce jen, je-li napadeno usnesení exekuci povolující. V každém exekučním řízení jest jen jediné usnesení, povolující exekuci, totiž ono, o němž jedná § 63 ex. ř. Pozdější povolení jednotlivých úkonů exekučního řízení není povolením exekuce, nýbrž děje se na základě exekuce již povolené (srov. Vysvětlivky min. sprav. k § 42 čís. 7 ex. řádu). To rekursní soud přehlédl. Mimo to nemůže ani výkon vyjevovací přísahy ani vazba k jejímu vynucení způsobiti dlužníku nebezpečí nenahraditelné nebo těžce nahraditelné majetkové újmy, neboť těmito výkony nenastane v dlužníkově majetku žádná změna, tedy ani změna škodlivá. (Rozhodnutí 6254 sb. n. s. a 1831 sb. Nowak.) Nelze tudíž ani s hlediska § 44 ex. ř. dlužníkově žádosti o odklad exekuce vyhověti. Usnesení soudu prvního bylo proto obnoveno, ale ovšem z jiných důvodů. Odůvodnění usnesení prvního soudu nedopadá již proto, že přehlíží, že usnesení o povolení vazby bylo sice podnětem, ale nebylo podkladem dlužníkovy žádosti o odklad exekuce, podkladem byl právě jeho rekurs proti tomuto usnesení.

Čís. 11962.

Ručení za škodu z provozu silostrojů (zákon ze dne 9. srpna 1908, čís. 162 ř. zák.).

S hlediska sudiště, v jehož obvodu nastala škodná událost provozem automobilu (§ 9 zák.), záleží jen na tom, zda žalobce opírá žalobní nárok o zákon o provozu silostrojů. Otázka, zda žalobní nárok jest tímto zákonem odůvodněn, nepřichází s hlediska onoho sudiště vůbec v úvahu.

Řečené sudiště platí i pro žalobu opírající nárok na náhradu škody z provozu silostroje o všeobecné předpisy občanského zákona.

(Rozh. ze dne 7. října 1932, R I 712/32.)

Žalobce byl zachycen v Teplicích-Šanově autem žalovaného a poraněn. Žalovaný bydlí v Záhřebu v Jugoslavii. Žalobu o náhradu škody soud první stolice (krajský soud v Litoměřicích) odmítl, vyhověv námitce místní nepříslušnosti. Rekursní soud zamítl námitku místní nepříslušnosti. Důvody: Prvý soud vyhověl námitce místní nepříslušnosti soudu, zjistiv, že žalovaný má své bydliště v Záhřebu. Prvý soud vycházel z názoru, že pro spor jest příslušný výhradně soud, u něhož má žalovaný svůj obecný soud, avšak přehlédl, že § 65 j. n. stanoví místní příslušnost pro případy, pro které není odůvodněna zvláštní příslušnost u některého jiného soudu. V souzeném případě domáhá se žalobce náhrady škody, způsobené mu provozem silostroje, a ohledně ta-

kových žalob stanoví § 9 automobilového zákona, že mohou býti podány u soudu věcně příslušného, v jehož obvodu se stala událost způsobivší škodu. Ježto se žalobcův úraz stal v obvodu krajského soudu v Litoměřicích, jest tento soud pro spor místně příslušným.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Žalobu o náhradu škody z provozu silostrojů lze podle § 9 zákona o provozu silostrojů podati i na věcně příslušném soudu, v jehož obvodu nastala škodná událost. S hlediska tohoto sudiště záleží jen na tom, zda žalobce opírá žalobní nárok o zákon o provozu silostrojů (§ 41 (2) j. n.). Otázka, zda žalobní nárok jest oním zákonem odůvodněn, jest právě tak, jako otázka zániku nebo promlčení žalobního nároku, najmě jeho promlčením, otázkou věcného posouzení žalobního nároku, jež s hlediska onoho sudiště nepřichází vůbec v úvahu. Než nehledíc k tomu, platí řečené sudiště i pro žalobu opírající nárok na náhradu škody z provozu silostroje o všeobecné předpisy obč. zákona, neboť z ustanovení § 9 zákona o provozu silostrojů opak neplyne a důvodem sudiště jest, by nebyl žalobce nucen hledati soudní pomoc u soudů od jeho bydliště velmi vzdálených neb dokonce cizozemských. Volnost pohybu silostrojů a možnost projetí velké dráhy v poměrně krátkém čase by značila pro žalobce ohrožení vedení sporu u tak vzdálených soudů, čemuž chce ustanovení § 9 zmíněného zákona zabrániti. Je proto dovolaný soud, v jehož obvodu škodná událost nastala, místně příslušným.

Čís. 11963.

K překážce povolení exekuce, záležející v tom, že vyrovnací řízení o jmění povinného ještě trvá, jest přihlížeti z úřadu, a to i v rekursním řízení, byť by to byl i nový přednes.

K okolnosti, že vymáhaná pohledávka je zasažena pravoplatně potvrzeným vyrovnáním, lze přihlížeti jen na včasnou námitku, nikoliv na námitku přednesenou teprve v rekursním řízení.

Zkoumání, zda jde o pohledávku s přednostním právem (§ 12 vyr. ř. z r. 1931), se děje na základě návrhu na povolení exekuce. Neuvedl-li vymáhající věřitel tento předpoklad pro přípustnost exekuce v návrhu na povolení exekuce, schází návrhu věcná náležitost a nelze tento nedostatek doháněti v opravném řízení.

(Rozh. ze dne 7. října 1932, R I 720/32.)

Soud první stolice povolil exekuci k vydobytí útrat. V rekursu uplatňoval dlužník, že vymáhané útraty byly soudem pravoplatně přiznány vymáhajícímu věřiteli již před zahájením vyrovnacího řízení o jmění dlužníka. Rekursní soud exekuční návrh zamítl. Důvody: Napadeným usnesením povolil první soud vymáhající straně exekuci k vydobytí útrat vymáhání pohledávek, ačkoliv tyto útraty byly soudem přiznány pravoplatně již před zahájením vyrovnacího řízení.